

Raad van State, afdeling administratie.

ARREST

nr. 34.063 van 15 februari 1990
In de zaken A. 28.087/VII-4150
A. 28.096/VII-4152.

Verzoekende partijen :

- I. de provincie West-Vlaanderen,
- II. de gemeente Koksijde,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PUTZEYS,
kantoor houdende te Brussel,
Sint-Bernardusstraat 98,
voor wie optreedt
Mr. B. STRAELEN, advocaat van de balie te
Brussel.

Verwerende partij :

- de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve,
thans het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve,
vertegenwoordigd door Adjunct-rechtskundig adviseur
J. WENS.

DE RAAD VAN STATE, VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de provincie West-Vlaanderen op 17 december 1981 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het koninklijk besluit van 18 september 1981 houdende rangschikking als landschap om reden van zijn wetenschappelijke waarde van het "Binnenduynrandlandschap Groenendijk en Monobloc" te Koksijde-deelgemeente Oostduinkerke-, en aldaar ten kadaster bekend onder Sectie B, de perceelnummers 283, 284, 286, 282, 273, 276, 330, 319, 325, 422, 424, 423, 427, 429, 441, 451, 462, 410, 404, 407, 369, 378, 383, 469, 465, 510, 511, 512, 513, 505, 491, 490, 605, 608, 632, 628, 618, 619, 645, 636, 257 A, 332 A, 309 A, 531, 272, 615, 301, 414, 333, 260, 642, 483, 363, 418, 421, 506, 515, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 637, 256, 498, 508, 341, 412, 403, 402, 267, 509, 504, 265, 472, 242, 255, 394, 526, 337, 340, 420, 220, 362, 389, 529, 419, 359, 456, 428, 386, 251, 442, 289, 279, 423, 520, 491, 629, 489, 457, 458, 530, 533, 536, 313, 454, 287, 533, 500, 322, 302, 484, 503, 247, 461, 653, 653, 654, 668, 673, 693, 697, 700, 703, 704, 670,

617, 638, 360, 324, 296, 243, 630, 270, 274, 450, 393, 606, 656, 323, 523, 249, 327, 657, 253, 275, 633, 413, 415, 538, 443, 417, 321, 316, 493, 329, 335, 634, 445, 473, 481, 613, 390, 532, 460, 281, 280, 309 B, 297 A, 496, 497, 294, 293, 401, 396, 392, 527, 473 A, 259, 292, 611, 444, 534, 364, 616, 627, 266, 400, 467, 646, 517, 499, 406, 258, 299, 387, 466, 522, 452, 447, 300, 388, 487, 288, 334, 641, 514, 318, 325, 331, 315, 366, 430, 271, 610, 365, 519, 609, 361 A, 524, 393, 285, 431, 311, 312, 310, 620, 482, 480, 449, 354, 317, 516, 518, 486, 344, 277, 426, 297 B, 614, 353, 631, 448, 488, 314, 409, 446, 521, 453, 463, 464, 338, 269, 268, 473 B, 455, 358, 391, 528, 339, 320, 537, 416, 250, 525, 507, 295, 494, 502, 501, 355, 405, 278, 633, 459, 463, 298, 254, 252, 367, 539, 373, 411, 248, 408, 368, 356, 291, 485, 328, 257 B, 492, 342, 470, 669, 694, 698, 706, 612, 696 en 357;

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Koksijde op 18 december 1981 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van hetzelfde koninklijk besluit;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 10 november 1988 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 10 november 1988 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 december 1989, waarvan aan partijen op 20 december 1989 kennis is gegeven en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 1990;

Gehoord het verslag van staatsraad M. VRINTS;

15/2/90

1683A

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STRAELEN die, loco Advocaat J. PUTZEYS, verschijnt voor de tweede verzoekende partij en van Adjunct-rechtskundig adviseur J. WENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het eerste middel wordt aangevoerd door de eerste verzoekende partij; dat het is afgeleid uit de schending van de artikelen 1 en 12 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen doordat het voorstel tot rangschikking als landschap niet werd vastgesteld door de Minister en niet werd betekend;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het rangschikkingsvoorstel zelf door de Minister werd vastgesteld en dat de betekening ervan wettig door een ambtenaar kan gebeuren;

Overwegende dat in de notulen van de vergadering van 22 mei 1980 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen is vermeld dat de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg een verslag heeft opgemaakt over een landschap, genaamd "Binnenduintrandlandschap op de wijken Groenendijk en Monobloc"; dat de Koninklijke Commissie "akte nam" van dit verslag (dat niet in het administratief dossier berust) en op grond ervan de mening uitte "dat het betrokken landschap omwille van het nationaal belang in wetenschappelijk opzicht dient gerangschikt te worden" gelet op de bodemkundige, cultuurhistorische, natuurbeheertechnische en fytogeografische waarden; dat die notulen van de vergadering van 22 mei 1980 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, althans volgens de door de verwerende partij opgestelde inventaris van het administratief dossier, als "het beschermingsvoorstel van de K.C.M.L., d.d. 22 mei 1980" moeten worden beschouwd; dat op grond van een passage van het advies dat de

Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen op 3 september 1981 over de voorgenomen en bij het thans bestreden besluit uiteindelijk besliste rangschikking, uitbracht, blijkt te moeten worden aangenomen, dat het verslag waarvan de Koninklijke Commissie op 22 mei 1980 akte nam, een verslag betreft van een onderzoek dat werd verricht door ambtenaar G. OSTYN, inspecteur bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, hetwelk "een positieve evaluatie, toegelicht door middel van kaarten, plannen en foto's" bevat; dat blijkt te moeten worden aangenomen dat dit verslag handelt over het terrein dat door het thans bestreden koninklijk besluit als landschap werd gerangschikt; dat dit landschap een grotendeels onbebouwd gebied omvat dat (in grove trekken) wordt afgebakend door, noord de Polderstraat (met een insprong ter hoogte van de woonwijk aan de Prins Karelstraat, de Prins Boudewijnstraat en de Prinses Charlottestraat), oost de Karthuizerstraat, zuid de Nieuwpoorsteenweg, en west de Farazijnstraat en de Geryllaan (met een insprong gevormd door het gemeentelijk kerkhof); dat het terrein door het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan "Veurne-Westkust" (kaartblad "OOSTDUINKERKE 11/8" van het bestemmingsplan) voor het grootste gedeelte bestemd is tot woonuitbreidingsgebied (enkel het oostelijk gedeelte van het landschap is ingedeeld in natuurgebied); dat het westelijk gedeelte van het landschap samenvalt met het beheersingsgebied van het bijzonder plan van aanleg nr. 13 "Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen" van de voormalige gemeente Oostduinkerke, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 juli 1952; dat het algemeen plan van aanleg van de gemeente Oostduinkerke, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 januari 1963, een deel van het terrein opneemt in zone F, welke bestemd is voor open bebouwing;

Overwegende dat de daartoe bevoegde Minister van de Vlaamse Gemeenschap op 1 december 1980 besliste de procedure in te zetten voor de rangschikking als landschap van het "Binnenduintrandlandschap Groenendijk en Monobloc"; dat bij die beslissing drie plannen zijn gevoegd, dewelke, op schaal 1/1000, de grens van de rangschikking, de grens van het kadastraal blad en de uitgesloten percelen aangeven; dat die beslissing een reeks op te leggen

eigendomsbepalingen vermeldt welke moeten strekken tot het behoud van het landschap; dat met een aangetekend schrijven van 4 februari 1981 dat "namens de Minister", door de adviseur-hoofd van dienst van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg werd ondertekend, aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde, de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen -en vermoedelijk ook aan het bestuur van de stede- bouw en aan de eigenaars-, onder de referentie "Koksijde : rangschikking van het landschap van 'het Binnenduinrandlandschap op de wijken Groenendijk en Monobloc'", werd meegedeeld dat "gelet op de beslissing van de Minister van de Vlaamse Gemeenschap van 1 december 1980 tot het inzetten van de in rand vermelde rangschikking en in uitvoering van artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972 tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, ... vanaf datum van heden al de uitwerkselen van de rangschikking voorlopig van toepassing zijn op de hiernavermelde goederen, en dit voor een tijd van 9 maanden ... zie bijlage"; dat het schrijven 22 eigendomsbepalingen opsomt en het bericht bevat dat op grond van artikel 1 van de eerdervermelde wet van 7 augustus 1931 gedurende een termijn van twee maanden schriftelijke aanmerkingen kunnen worden ingediend bij de Minister; dat de bijlage, althans, wat het aan het gemeentebestuur en aan de provinciegouverneur gericht schrijven betreft, uit drie plannen blijkt te bestaan;

Overwegende dat de gemeente Koksijde bij brieven van 17 maart en 1 april 1981 bezwaar aantekende tegen de voorgenomen rangschikking; dat zij wijst op de bestaande plannen van aanleg en het feit dat "het toekomstig gemeentelijk beleid in verband met woonuitbreidingsmogelijkheden praktisch onmogelijk wordt gemaakt ..., dat het gemeentebestuur deze zone, aanleunend bij het centrum van de deelgemeente Oostduinkerke, voorbestemd had om haar mogelijkheden aan sociale woningbouw vrij te houden, (dat) dit had moeten gerealiseerd worden b.m.v. zowel vrije sociale verkavelingen als van echte sociale verkavelingen, gerealiseerd door

bevoegde maatschappijen terzake, (dat) de Veurnse Bouwmaatschappij, waarbij de gemeente Koksijde aangesloten is, reeds een optie (had) gevraagd om 10 ha te kunnen realiseren; (dat zo) deze gebieden een specifiek ecologisch karakter hebben (wij) kunnen aanvaarden dat er terzake een inspanning moet gebeuren, ook door het gemeentebestuur, (dat) wij daarom ook bereid (zijn) mede te werken om te komen tot een aanvaardbare oplossing, (dat) ten andere, een aangepast BPA hier de oplossing (zou) (kunnen) brengen die beide standpunten zou kunnen bevredigen (...); (dat) de mogelijkheid tot uitbreiding van het aanpalend kerkhof dient gevrijwaard";

Overwegende dat de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen in een brief van 23 maart 1981 wijst op de respectieve planbestemmingen en eraan toevoegt dat "het Provinciaal College van oordeel (is) dat het geen zin heeft de tegenstrijdigheid tussen de bovenvermelde plannen en het voorstel tot klasseren vol te houden omdat bij het opmaken van de gewestplannen een democratische procedure werd gevolgd waarbij zowel particulieren als openbare besturen betrokken werden. Het te klasseren landschap moet beperkt blijven tot de zone die als natuurgebied in het gewestplan aangeduid is";

Overwegende dat ook de Staatssecretaris, bevoegd inzake ruimtelijke ordening en stede- bouw, liet weten dat "een conflictsituatie met het bij koninklijk besluit goedgekeurd gewestplan Veurne-Westkust" moet vermeden worden; dat het hoofdbestuur van de stede- bouw en de ruimtelijke ordening erop wijst dat het gebied bestemd is tot woonuitbreidingsgebied en natuurgebied door het gewestplan, tot "woningzone open bebouwing" en "tehuizen en camping" door het algemeen plan van aanleg, tot zone voor open bebouwing, wegenis, zone voor achteruitbouw, zone met bouwverbod rond het kerkhof, zone met openbare bestemming door het bijzonder plan van aanleg nr. 13 Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen, dat onder de nrs. 251 en 1058 verkavelingsvergunningen werden afgegeven; dat het hoofdbestuur

de mening uit dat "een klassering als landschap van gebieden, waardoor de realisatie van de bestemming volgens het gewestplan onmogelijk wordt gemaakt niet (kan) aanvaard worden (...); dat het klasseren, het versterken beduidt van de functie en de bestemming volgens de gewestplannen";

Overwegende dat tevens 150 particuliere bezwaarschriften werden ingediend; dat het merendeel van deze bezwaren, hetzij wijst op de tegenstrijdigheid met de planbestemming, hetzij aandringt op een schadevergoeding;

Overwegende dat de bezwaren van het gemeentebestuur, het provinciebestuur en het bestuur van de stedebouw, in een verslag van 7 juli 1981 van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg in globo werden verworpen op grond van een passage uit de toespraak die door de bevoegde Minister van de Vlaamse Gemeenschap op 14 mei 1981 werd gehouden ter gelegenheid van de jaarvergadering van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; dat die passage luidt als volgt :

" Tenslotte is het bekend dat de gewestplannen tot stand zijn gekomen op een ogenblik dat, zeker wat de biologische en landschappelijke waarde van bepaalde gebieden betreft, onvoldoende gegevens voorhanden waren. De survey's die aan de gewestplannen voorafgingen waren, op enkele uitzonderingen na, eenzijdig, oppervlakkig of partieel. Bepaalde gebieden kwamen door wetenschappelijk onderzoek na de afsluiting van het gewestplan in een totaal ander daglicht te staan. Het gewestplan uitsluitend beschouwen als een serena, op objectieve criteria berustende beleidsbeslissing zou getuigen van een verregaand idealisme. Het gewestplan is niet onveranderlijk, herziening moet ook mogelijk zijn in de richting van een verruimde beleving van het landschap. Het beschermingsvoorstel dat enige tegenstelling met het gewestplan vertoont is derhalve niet op voorhand af te wijzen. De beschermingsprocedure kan, met oordeelkundig en selectief gebruik, dan ook een waardevol terugkoppelingsmechanisme betekenden (sic) waardoor de verregaande stroom van wetenschappelijke informatie en vernieuwde waarderingen hun weg kunnen vinden naar de volgende gewestplanherziening zonder dat bepaalde gebieden onomkeerbaar worden vernietigd. De bewering dat de bescherming van 'groene zones' en 'landschappelijk waardevolle gebieden' in het kader van de gewestplannen de bescherming door middel van rangschikingsbesluiten overbodig zou maken moet dus als fundamenteel onjuist worden bestempeld";

dat de Rijksdienst voorstelt het gebied te rangschikken om reden van zijn wetenschappelijke waarde, dewelke, steeds volgens deze dienst, blijkt uit volgende eigenschappen :

- "- het is de enige en laatste groeiplaats in de duinen of in België van talloze plantensoorten en gemeenschappen; het gebied heeft bovendien een nog praktisch ongestoorde waterhuishouding wat een essentiële voorwaarde is voor de belangrijkste vegetatietypes binnen de duinen;
- "- bodemkundig is het gebied van belang door de grote oppervlakte aan overgangsgronden tussen de duinen en de polder;
- "- het is de enige plaats in België waar het binnenduinlandschap met de afgezande perceeltjes en houtwalleltjes in mozaïek met lichtgolvend duin, nog visueel nagenoeg ongeschonden is;
- "- fytogeografisch waardevol als enige beheerbare eenheid waarbinnen voorkomen : *Primula veris* L. (echte sleutelbloem), *Heilanthemum nummularium* ssp. *obscurum* (Celak) Holub (gestippeid zonnebloem), *Thalictrum minus* ssp. *dunense* (Dum.) Rouy en Fouc. (duinruit);

Overwegende dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen in een advies van 20 augustus 1981 de door de Rijksdienst ingenomen standpunten zonder meer tot de hare maakte; dat daarop het thans bestreden besluit werd vastgesteld; dat het een twintigtal verbodsbepalingen bevat, waaronder een algeheel bouwverbod;

Overwegende dat artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, vooraleer het bij het decreet van 13 juli 1972 voor het Nederlandse taalgebied werd gewijzigd, en dat krachtens artikel 6, eerste lid, van dezelfde wet van toepassing is op de landschappen, bepaalde dat monumenten en gebouwen bij koninklijk besluit kunnen worden gerangschikt op voorstel, hetzij van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, hetzij van het college van burgemeester en schepenen van de gemeenten waar zij gelegen zijn, dat, nadat een voorstel tot rangschikking bij de regering aanhangig werd gemaakt, zij beslist of daaraan gevolg dient gegeven en dat in dit geval dit voorstel wordt betekend aan de eigenaars en titularissen van ingeschreven zakelijke rechten, dewelke hun aanmerkingen kunnen indienen bij de bestendige deputatie;

Overwegende dat de geciteerde bepaling voorschreef dat het voorstel tot rangschikking werd betekend; dat het volgens die bepaling niet volstond de beslissing te betekenen waarbij de regering besliste aan een voorstel tot rangschikking gevolg te geven;

Overwegende dat het bij het decreet van 13 juli 1972 gewijzigde artikel I van de wet van 7 augustus 1931 bepaalt :

- " Op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de
- "Nederlandse Cultuur behoort, hierna genoemd de Minister, of op
- "voorstel hetzij van de Koninklijke Commissie voor Monumenten
- "en Landschappen, hetzij van het college van burgemeester en
- "schepenen van de gemeenten waar ze gelegen zijn, hetzij van
- "het federatie- of agglomeratiecollege, hetzij van het provincie-
- "bestuur, worden de monumenten en gebouwen waarvan het
- "behoud in historisch, artistiek of wetenschappelijk opzicht van
- "nationaal belang is, geheel of gedeeltelijk gerangschikt bij
- "koninklijk besluit en onder bescherming van de Staat gesteld.
- " Nadat de Minister beslist heeft hetzij een gunstig gevolg te
- "verlenen aan een voorstel tot rangschikking, hetzij op eigen
- "initiatief de procedure voor de rangschikking in te zetten,
- "wordt dit betekend aan de eigenaars, aan het college van
- "burgemeester en schepenen, aan het federatie- of agglomeratie-
- "college en aan de bestendige deputatie.
- " Dit voorstel wordt medegedeeld aan de Ministers tot wier
- "bevoegdheid respectievelijk de Ruimtelijke Ordening en
- "Stedebouw en de Landbouw behoren.
- " Deze Ministers en al de betrokkenen kunnen bij de Minister
- "tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort, hun
- "aanmerkingen indienen binnen een termijn van twee maanden, te
- "rekenen vanaf de betekening of mededeling.
- " Het voorstel wordt vervolgens door de Minister aan de
- "Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor
- "met redenen omkleed advies overgemaakt.
- " Het koninklijk besluit waarbij tot de rangschikking wordt
- "overgegaan, mag eerst drie maanden na de betekening van het
- "voorstel tot rangschikking aan de eigenaars en aan de andere
- "hierboven vermelde betrokkenen, getroffen worden.
- " Het besluit wordt hun betekend en wordt overgeschreven op
- "het kantoor van de hypotheekbewaarder.";

dat het bij hetzelfde decreet gewijzigd artikel 12 van dezelfde wet bepaalt :

- "Artikel 12. Te beginnen met de dag waarop de Minister ter
- "kennis van de belanghebbenden brengt dat een voorstel tot
- "rangschikking onderzocht wordt, zijn al de uitwerksele van der
- "rangschikking voorlopig van toepassing op de bedoelde
- "onroerende goederen, gedurende een tijdvak van negen maanden,
- "ingående op de dag van deze betekening waarbij de beperkingen
- "worden bepaald";

Overwegende dat uit de samenlezing van beide wetsbepalingen blijkt dat, zowel in het geval dat de Minister beslist een gunstig gevolg te geven aan een voorstel tot rangschikking, als in het geval dat de Minister op eigen initiatief de procedure voor de rangschikking inzet, het initiatief van de minister zich manifesteert in een beslissing waarbij voor een tijdvak van 9 maanden al de uitwerksele van een rangschikking voorlopig van toepassing zijn op een geheel van onroerende goederen waarvan hij de grenzen bepaalt; dat in beide gevallen er een voorstel tot rangschikking bestaat, het ene uitgaande bv. van de Koninklijke Commissie, het andere uitgaande van de administratie van de Minister; dat in het eerste geval het voorstel tot rangschikking, samen met de mededeling dat de Minister beslist heeft eraan gevolg te geven aan de eigenaars, het college van burgemeester en schepenen, de bestendige deputatie en aan de Ministers tot wier bevoegdheid de ruimtelijke ordening, respectievelijk de landbouw behoren, moet worden betekend; dat in het tweede geval het voorstel van de administratie samen met de mededeling dat de Minister beslist heeft de procedure tot rangschikking in te zetten aan de eigenaars, het college van burgemeester en schepenen, de bestendige deputatie en aan de genoemde Ministers moet worden betekend; dat het in geen van beide gevallen volstaat dat, zoals terzake is gebeurd, enkel kennis wordt gegeven van het blote feit dat de Minister beslist heeft de procedure in te zetten; dat op het stuk van de betekening van "het voorstel" tot rangschikking, het decreet van 13 juli 1972 de wet van 7 augustus 1931 niet heeft gewijzigd; dat indien de betrokkene onwetend blijft van de motieven van het optreden van de Minister - m.a.w. van het voorstel tot rangschikking zoals het aan deze laatste is voorgelegd - de bezwaren en aanmerkingen onmogelijk adequaat en zinnig kunnen worden geformuleerd; dat de bij de wet ingerichte bezwaarprocedure haar doel mist, indien men niet weet welke eigenschappen het landschap worden toegeschreven en waarom het behoud ervan van nationaal belang wordt geacht (- in dit geval wist niemand welke waarde, hetzij de historische, hetzij de esthetische, hetzij de wetenschappelijke als bedoeld bij artikel 6 van de wet door de Minister aan het landschap wordt toegeschreven -); dat indien de aangeschrevene verstoken blijft van deze onontbeerlijke gegevens, zijn bezwaar uiteraard gevaar loopt als niet terzake dienend te

worden verworpen; dat, wil de procedure een regelmatige inzet hebben, moet voldaan zijn aan de substantiële, op straffe van onwettigheid van het latere rangschikkingsbesluit, voorgeschreven vereiste dat het voorstel tot rangschikking, in zijn geheel en volledig, aan wie het behoort wordt betekend, samen met het plan dat de grenzen van de rangschikking aangeeft, met de mededeling dat de Minister beslist heeft de procedure in te zetten, met de opsomming van de eigendomsbeperkingen en de duur ervan, met de kadastrale gegevens en met het bericht dat bezwaren kunnen worden ingediend; dat een dergelijke betekening aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde en aan de bestedige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen niet plaats heeft gehad; dat de verwerende partij wel terecht erop wijst dat de betekening door de administratie mag gebeuren; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het tweede middel zowel door de provincie West-Vlaanderen als door de gemeente Koksijde wordt aangevoerd; dat het is afgeleid uit de schending van artikel 67 van de Grondwet, en van de artikelen 2, § 1, en 12 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, doordat de Koning zijn bevoegdheid te buiten is getreden, door het op een deel van de betrokken gronden toepasselijk planologisch voorschrift "woonuitbreidingsgebied", dat nochtans bindende en verordenende kracht heeft, "ongedaan te maken", en zodoende "de uitvoering van een maatregel van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van ... de betrokken gemeente, te beletten"; dat de gemeente Koksijde daaraan toevoegt dat het bestreden besluit, ingevolge de verbodsbepalingen welke het inhoudt, bovendien onbestaanbaar is met het bij koninklijk besluit van 29 juli 1952 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 13 "Onze-Lieve-Vrouw Ter Duinen" van de voormalige gemeente Oostduinkerke, dat "voor hetzelfde (woonuitbreidings)gebied een zone voor open bebouwing met bijkomende wegen en stroken voor verplichte beplanting" had voorzien, dat het bestreden rangschikkingsbesluit, aldus gelijk aan een verkapte herziening van bedoelde aanlegplannen, als dusdanig strijdig is met artikel 9 (juncto artikel 12)

en artikel 13 van de stedenbouwwet, dewelke "nauwkeurig de procedure bepalen die bij een herziening (van gewestplannen, respectievelijk van bijzondere plannen van aanleg) moet gevolgd worden"; dat beide partijen in de memorie van wederantwoord erop wijzen de ene, dat zo de restricties volgend uit een plan van aanleg, respectievelijk een rangschikkingsbesluit, van cumulatieve toepassing zouden zijn, de door het aangevochten besluit gestelde verbodsbepalingen precies tot gevolg zouden hebben de realisatie van de door het gewestplan (of het bijzonder plan van aanleg) vastgestelde bestemming onmogelijk te maken, wat in wezen neerkomt op een verkapte -en onwettige- wijziging van bedoelde plannen van aanleg, de andere dat het probleem is, "niet dit van één eigenaar aan wie verplichtingen zijn opgelegd, maar wel dit van een gemeente waarvan het beleid inzake woonuitbreidingsgebied in het gedrang wordt gebracht";

Overwegende dat de verwerende partij wijst op 's Raads arresten nr. 16.236 van 8 februari 1974 en nr. 20.190 van 13 maart 1980;

Overwegende dat niet kan worden betwist dat door het gewestplan, het algemeen plan van aanleg en het bijzonder plan van aanleg aan de binnen het beheersingsgebied van het bestreden besluit begrepen gronden bestemmingen zijn gegeven waarvan de verwezenlijking door het bestreden besluit principieel wordt verhindert; dat het bestreden besluit de bij de stedenbouwwet bedoelde vergunningverlenende overheden immers gebiedt elke vergunning voor woningbouw te weigeren; dat het rangschikkingsbesluit met het oog daarop aan de overheden die ertoe geroepen zijn zodanige vergunning uit te reiken, werd betekend;

Overwegende dat het arrest nr. 16.236, zijnde het eerste arrest waarnaar de verwerende partij verwijst, zich uitspreekt over de wettigheid van een koninklijk besluit houdende weigering -tegen het gunstig advies in van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen- van een vergunning voor de aanleg van een verblijfspark gelegen in een als landschap beschermde

"groenzone", gegrond op het motief dat de ontworpen werken het behoud van het landschap in gevaar brachten; dat de verzoekende partijen tegen die weigeringsbeslissing als rechtsmiddel hadden doen gelden dat een rangschikkingsbesluit tot gevolg heeft dat het bewuste gebied onder bescherming van de Staat wordt gesteld, "waarbij die percelen worden onttrokken aan ieder ander politietoezicht inzake ruimtelijke ordening dan de wet van 7 augustus 1931 regelt met het oog op die bescherming"; dat het arrest overweegt dat :

" ... de overheden die (de wet van 7 augustus 1931, "respektievelijk de wet van 29 maart 1962) behoren toe te "passen ... bij het vervullen van hun onderscheiden taak dezelfde "zorg voor het schone aan de dag mogen leggen; dat de voor "het afgeven van de bouwvergunning bevoegde overheden niet "meer ten volle bevoegd zouden zijn om de projecten uit een "esthetisch oogpunt te beoordelen, als hun taak zou worden "beperkt tot het nagaan of de projecten in overeenstemming zijn "met de rangschikkingsbesluiten; dat de Koning zijn bevoegdheid "dus niet heeft overschreden toen hij oordeelde dat de voorge- "nomen werken het behoud van het landschap in gevaar brachten";

dat uit voormeld arrest niet kan worden afgeleid dat de eigenaar van een onroerend goed, telkens wanneer zijn eigendom onder beide wetgevingen valt, zijn recht om dat goed te gebruiken tegelijk beperkt ziet door de restricties welke uit het plan van aanleg volgen en door die welke in het klasseringsbesluit zijn gesteld, zodat tussen de voorschriften van een plan van aanleg en die welke uit een rangschikkingsbesluit volgen generlei tegenstrijdigheid kan bestaan;

Overwegende dat het arrest nr. 20.190 van 13 maart 1980 overweegt dat tussen de voorschriften van een plan van aanleg -het ging ter zake om een op het ontwerp-gewestplan Zuid-Luxemburg ingetekend recreatiegebied-, en die welke uit een rangschikkingsbesluit volgen, "generlei tegenstrijdigheid (kon) bestaan", omdat "een plan van aanleg, waarin ... een bepaalde bestemming is gegeven, de eigenaar niet verplicht zijn goed derwijze te veranderen dat het gebruik ervan overeen gaat stemmen met de voorschriften van het plan, (en) een klasseringsbesluit de eigenaar van een beschermd landschap er evenmin toe (dwingt) dat landschap op enigerlei wijze te veranderen", en omdat "het ene als het andere alleen maar verplichtingen, cumulatieve verplichtingen scheppen om iets

niet te doen", "met name (alleen) verbieden dat aan het betrokken goed veranderingen worden aangebracht die in strijd zijn met hetgeen zij voorschrijven";

Overwegende dat voormeld arrest niet de draagwijdte heeft die de verwerende partij blijkt eraan te geven; dat het arrest moet worden begrepen in het licht van de omstandigheden van de zaak en van het middel dat door de verzoeker, eigenaar van de gronden, werd opgeworpen; dat zo het juist is dat de bij de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bedoelde plannen van aanleg voor de eigenaars verplichtingen scheppen om iets niet te doen, diezelfde redenering niet kan worden gevolgd t.a.v. de overheden die wetshalve gehouden zijn die plannen uit te voeren en de bij die wet bedoelde vergunningen uit te reiken; dat die overheden immers ertoe gehouden zijn de plannen toe te passen zolang zij niet door andere zijn vervangen, na herziening;

Overwegende dat zo de bij de stedenbouwwet bedoelde overheden niet kunnen voorbijgaan aan de bindende en verordenende kracht van de plannen van aanleg, er geen redenen zijn om aan te nemen dat de krachtens de wet van 7 augustus 1931 bevoegde overheden daaraan wel zouden kunnen voorbijgaan, niet omdat ruimtelijke ordening op de landschapsbescherming primeert, maar omdat de zekerheid en de vastheid in het rechtsverkeer in een rechtsstaat betekenen dat elke rechtsonderhorige, en ook iedere overheid, gehouden is door het legaliteitsbeginsel, dat gebiedt te handelen binnen de wet en volgens de wet, hieronder verstaan het geheel van de normenhierarchie; dat om wettig te zijn een beschermingsbesluit, zoals iedere individuele overheidsbeslissing, moet kunnen worden ingepast in bestaande wetten en in bestaande, regelmatig vastgestelde lagere rechtsnormen, zijnde niet alleen de normen welke de tot rangschikken bevoegde overheid zelf heeft vastgesteld, maar ook de verordenende bepalingen welke andere administratieve overheden tot stand hebben gebracht, als met name de voorschriften van vastgestelde plannen van aanleg; dat daarom dezelfde regel geldt t.a.v. de overheden die moeten beschikken op aanvragen tot exploitatievergunningen, kampeervergunningen en vergunningen voorgeschreven door de reglementering inzake afvalstoffen; dat ook die

overheden ertoe gehouden zijn de geldende plannen van aanleg in acht te nemen;

Overwegende dat tevergeefs hertegen zou worden ingebracht dat rangschikkingsbesluiten zoals plannen van aanleg rechtsgevoigen hebben voor onbepaalde derden en als zodanig een algemeen en abstract karakter hebben, dat hun beperkingen en verbodsbepalingen niet alleen gelden voor bepaalde actuele eigenaars maar ook voor onbepaalde toekomstige eigenaars, voor actuele en toekomstige houders van andere zakelijke rechten (zoals vruchtgebruikers, huurders, pachters etc.); dat deze rechtsgevoigen te wijten zijn, niet aan enig verordenend karakter van een rangschikkingsbesluit, maar aan de erfdienstbaarheid van algemeen nut die het vestigt en de noodzakelijk daarmee gepaard gaande tegenstelbaarheid aan eenieder, dat precies om reden van die tegenstelbaarheid, het rangschikkingsbesluit cumulatief met de bestaande wetten en reglementen, o.m. inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, moet kunnen worden toegepast;

Overwegende dat uit het hogerstaande volgt dat de verwarrende partij, op straffe van schending van de aan het gewestplan en de geldende gemeentelijke plannen van aanleg, door artikel 2 van de stedenbouwwet verleende bindende en verordenende kracht, bij wege van het koninklijk besluit tot rangschikking als landschap van "het Binnenduintrandlandschap Groenendijk en Monobloc", handelingen of werken kon verbliden die met die plannen overeenstemmen, noch de verwezenlijking van die plannen kon verhinderen om reden dat het landschap moet worden behouden om zijn wetenschappelijke waarde; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het derde middel, dat wordt aangevoerd door de gemeente Koksijde, is afgeleid uit de onwettigheid van de motieven en het niet beantwoorden van de ingediende bezwaren; dat het tot geen ruimere vernietiging kan leiden dan de hierboven gegrond bevonden middelen; dat het niet moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 18 september 1981 houdende rangschikking als landschap om reden van zijn wetenschappelijke waarde van het "Binnenduintrandlandschap Groenendijk en Monobloc" te Koksijde -deegemeente Oostduinkerke-, en aldaar ten kadaaster bekend onder Sectie B, de perceelnummers 283, 284, 286, 282, 273, 276, 330, 319, 325, 422, 424, 425, 427, 429, 441, 451, 462, 410, 404, 407, 369, 378, 383, 469, 465, 510, 511, 512, 513, 505, 495, 490, 605, 608, 632, 628, 618, 619, 645, 636, 257 A, 332 A, 309 A, 531, 272, 615, 301, 414, 333, 260, 642, 483, 363, 418, 421, 506, 515, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 637, 256, 498, 508, 341, 412, 403, 402, 267, 509, 504, 265, 472, 242, 255, 394, 526, 337, 340, 420, 220, 362, 389, 529, 419, 359, 456, 428, 386, 251, 442, 289, 279, 423, 520, 491, 629, 489, 457, 458, 530, 535, 536, 313, 454, 287, 533, 500, 322, 302, 484, 503, 287, 461, 655, 653, 654, 668, 673, 695, 697, 700, 703, 704, 670, 617, 638, 360, 324, 296, 243, 630, 270, 274, 450, 395, 606, 656, 323, 523, 249, 327, 657, 253, 275, 635, 413, 415, 538, 443, 417, 321, 316, 493, 329, 335, 634, 445, 479, 481, 613, 390, 532, 460, 281, 280, 309 B, 297 A, 496, 497, 294, 293, 401, 396, 392, 527, 473 A, 259, 292, 611, 444, 534, 364, 616, 627, 266, 400, 467, 646, 517, 499, 406, 258, 299, 387, 466, 522, 452, 447, 300, 388, 487, 288, 334, 641, 514, 318, 326, 331, 315, 366, 430, 271, 610, 365, 519, 609, 361 A, 524, 393, 285, 431, 311, 312, 310, 620, 482, 480, 449, 354, 317, 516, 518, 486, 344, 277, 426, 297 B, 614, 353, 631, 448, 488, 314, 409, 446, 521, 453, 463, 464, 338, 269, 268, 473 B, 455, 398, 391, 528, 339, 320, 537, 416, 254, 525, 507, 295, 494, 502, 501, 355, 405, 278, 633, 459, 468, 298, 254, 252, 367, 539, 375, 411, 248, 408, 368, 356, 291, 485, 328, 257 B, 492, 342, 470, 669, 694, 698, 706, 612, 696 en 357;

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde koninklijk besluit.

17.-
Artikel 3.

De doorhaling wordt bevolen van de overschrijving van het vernietigde koninklijk besluit op het eerste kantoor der Hypotheken te Veurne.

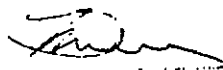
Artikel 4.

De kosten, bepaald op duizend vijfhonderd frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de in artikel 3 van dit arrest vermelde doorhaling komen eveneens ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijftien februari 1900 negentig in de openbare terechtzitting van de VIIe kamer van de Raad van State, samengesteld uit Kamervoorzitter Gh. TACQ, Staatsraden M. VRINTS en R. TULKENS, en Griffier G. DE SLOOVER.

De griffier,

G. DE SLOOVER.

De voorzitter,

Gh. TACQ.